

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. І. ПИРОГОВА

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ
КАДРІВ У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
II НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

7 лютого 2024 року

**Вінницький національний медичний університет
ім. М.І. Пирогова**

Міністерство охорони здоров'я України

II НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОЇ
ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ
У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
7 лютого 2024 року

Вінниця – 2024

можливості найскорішого ознайомлення курсантів з тонкощами роботи тих чи інших спеціальностей. З цією метою групи лікарів первинної спеціалізації поділені на менші підгрупи, які направляються послідовно в різні відділення базової клінічної лікарні для детального вивчення особливостей роботи в них. Участь в розборах важких та проблемних хворих, вивчення нюансів обстеження та розшифровки отриманих результатів, спілкування зі спеціалістами різного фаху допомагають курсантам скоріше зорієнтуватися в майбутній спеціальності. Важливим фактором навчання вбачаємо присутність слухачів курсів на нових інструментальних обстеженнях, інвазійних втручаннях та хірургічних видах лікування. Це дає можливість швидше застосувати отримані знання в майбутньому.

Слухачі-курсанти післядипломної освіти мають можливість проявити свої творчі таланти, поділитися наявними здобутками та попереднім досвідом, готуючи доповіді або презентації з найбільш цікавих для них тем. Обговорення доповідей в групі, ілюстрація випадків з власної медичної практики, активні дискусії, обмін досвідом – все це працює на удосконалення знань та поглиблення рівня кваліфікації лікарів.

Велике значення має і особистість самого викладача, його кваліфікація та людські якості. Повага, емпатія до курсантів, здатність ввійти в положення людини в важкі часи, сприяють зменшенню напруженості, зниженню рівня стресу та відволікають від війни. Заняття перестає бути лише площадкою для отримання знань, стає місцем пошуку односторонніх та відповідей на свої внутрішні запитання, на більшість з яких ні в кого немає однозначно правильної відповіді.

Навчання під час війни може перетворитися на джерело сили для лікарів-курсантів, бо в навчальному процесі є орієнтири і опори, які не змінилися. Це – стабільність, ресурсність, послідовність, перебування в звичному середовищі. Наявність такої опори в умовах війни допомагає відчувати певну безпеку і навіть адаптуватися до умов сьогодення.

Бобело В. С.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

В 2014, а потім в 2022 роках в Україні сталися події, які мають беззаперечний вплив на всі сторони нашого суспільного життя: прихована, або гібридна, агресія РФ, змінилась повномасштабним, зовсім не завуальованим, вторгненням. Життя України і всіх без виключення українців розділилося на «до» і «після». Ворог веде безжальну боротьбу за знищення української самобутності та ідентичності. В означених умовах надзвичайно важливою стає робота з дітьми та молоддю, яка спроможна забезпечити майбутнє нації і держави.

Держава є похідним від суспільства конструктом, а саме суспільство напряму залежить від процесу соціалізації нових членів, молодих індивідів. Без цього процесу існування ні суспільства, ні держави неможливе. Однією з важливих частин соціалізації є процес виховання дітей і молоді.

Формування молодого людини, як невід'ємної складової суспільства, її фундаментальної частини, повинно бути скероване на плекання у ній таких суспільних (громадянських) якостей особистості, які дадуть їй можливість відчувати себе соціально, морально, юридично і процесуально захищеною та дієздатною, а також виховують в ній відповідні до цінностей даного суспільства моральні принципи та ідеали, любов до Батьківщини та прагнення служіння їй, сприятимуть розвитку цієї особистості в контексті національної пам'яті, національної свідомості та самосвідомості, патріотизму та політичної культури.

Структура виховання, як частини соціалізації включає в себе:

- Засвоєння індивідом знань, етичних, культурних, соціальних норм, а також правил поведінки притаманних конкретному суспільству;
- Формування вмінь, навичок та звичок;
- Формування, сприйняття та усталення переконань;
- Творення системи стійких психоемоційних ставлень індивіда до дійсності.

Ефективність виховання безпосередньо залежить від мотиваційної бази. Процес виховання є тривалим у часі, безперервним, багатоманітним за завданнями й змістом, цілеспрямованим та багатостороннім.

Термінологічно-категоріальне визначення процесу виховання чітко і докладно розкривається в педагогічних термінологічних словниках. Відповідно до усередненого значення терміну, виховання – це складний і тривалий процес систематичного й цілеспрямованого впливу на особистість з метою її формування, який обумовлений конкретними законами суспільного розвитку, а також дією множинних суб'єктивних та об'єктивних чинників. В широкому розумінні, виховання є всеосяжною системою планомірних впливів на психіку індивіда, що має на меті його підготовку до життя в суспільстві у всіх його вимірах: соціальному, культурному, політичному, виробничому, громадянському тощо.

В сучасних умовах стрижнем, основою виховання студентської молоді повинна бути національна ідея, національна пам'ять та національно-культурна ідентичність, які повинні відігравати роль консолідуючого фактору в розвитку нашого суспільства, спрямованого на вироблення патріотичної життєвої позиції кожної конкретної людини й громадянина.

Форми організації виховної роботи в закладах вищої освіти є різноманітними і залежать та визначаються різноманітними факторами: поставленою ціллю, змістом виховання, кількісним та якісним складом студентських колективів, специфікою кожного конкретного навчального закладу, ступенем і рівнем взаємодії між студентами, студентами і педагогами, студентами і адміністрацією ЗВО.

Виховання відбувається найбільш повно й успішно при умові взаємодії і реалізації всіх його загальних форм, до яких відносимо індивідуальну, парну, групову та колективну.

Індивідуальна форма виховання (або самовиховання) студента є незалежною від цілеспрямованих впливів педагога, але, попри те, є засадничою, ключовою, оскільки полягає в постійній роботі студента над собою, своїм вдосконаленням, поповненням уявлень і світоглядних поглядів та переконань.

Парна форма виховання передбачає виховні впливи при інтеракції двох осіб: студента й студента, студента й викладача, студента й представника адміністрації ЗВО, студента й куратора. Дана форма дозволяє окремому індивіду відчувати підтримку і скеровуючий вплив від більш досвідченої та авторитетної особистості, знаходити в цьому контакті підтвердження власним думкам, та допомогу в розвитку і реалізації своїх поглядів, переконань та ідей.

Групові форми організації виховної роботи в ЗВО включають в себе виявлення куратором чи викладачем індивідуальних уподобань, інтересів та зацікавлень студентів та згрупування їх за цими інтересами для проведення заходів, що є цікавими і бажаними для них і які несуть виховне навантаження.

Колективні форми організації виховання втілюються через постановку спільної для студентського загалу мети і зосередженні їх уваги на її реалізації. Такі форми можуть застосовуватись до цілого потоку, курсу, факультету тощо. Такі форми виховання сприяють посиленню дисциплінованості студентства, їх орієнтації на дотримання норм життя в межах ЗВО та держави. Також подібні форми виховання дають можливість виявити серед студентства людей з лідерськими якостями та організувати розвиток їх потенційних можливостей.

Окрім загальних форм організації виховного процесу в закладах вищої освіти можна виділити й спеціальні. До найпоширеніших із них можна віднести, наприклад, тематичні вечори, зустрічі з відомими людьми, екскурсії, презентації, виховні бесіди, конкурси, диспути, науково-пошукову діяльність, студентські конференції, презентації тощо.

Зазначимо, що всі організаційні форми виховного процесу в ЗВО спрямовані на примноження духовних цінностей студентства та сприяють його прагненню реалізувати себе в житті у всіх можливих якостях.

Богомаз О.В, Дем'яненко Л.П., Омельченко О.Д.

ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ

Однією із значущих потреб здобувачів освіти є потреба в успіху, що характеризується прагненням підвищити раніше досягнутий рівень реалізації. Тому це прагнення до успіху викладачу варто використовувати з метою посилення мотивації здобувачів освіти до навчання навіть у надзвичайних умовах навчання, як-от в умовах воєнного стану.

Серед факторів, що підвищують мотивацію в таких умовах, неабияке значення має самооцінка студента. Студенти з високою самооцінкою демонструють велику настійливість у досягненні поставленої мети, в той час як студенти з низькою самооцінкою ставлять перед собою скромні цілі, прибільшують, а в надзвичайних умовах гіперболізують, значення невдач. Тому викладачеві слід пам'ятати, що підвищення самооцінки здобувача освіти підвищує і його мотивацію до навчання. Серед важливих мотиваційних факторів для підвищення результатів навчання можуть виступати постановка конкретних цілей та проміжних завдань.